

Szeretet

2021

ÁPRILIS

4. szám

HÚSVÉT

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Válaszolj hittel!

TARTALOM

- Missziókerületi nőkonferencia
- Állásfoglalás oktatásügyben
- Szolgáltattevők konferenciáztak
- Könyvforgácsok
- Csendesnap lesz a Hargitán
- Felvételi a teológiára

„A parton parázs van és azon hal, kenyér. Jézus mondja: hozzatok a halakból, amiket fogtatok. És partra vonják a hálót. De mégsem ők a gazdák, hanem Jézus vendégeli meg őket. Ez a húsvét is Jézus vendégsége. Drága parázs, a Szentlélek tüze, s Jézus kenyere és bora vár. Ti terítettétek meg az Úr asztalát, mégis Ő a gazda, s az úrvacsora alkalmával az Ő testének és vérének jegyeit adja nekünk. Ő hív: gyertek, legyetek vendégeim!”

A Jézus Krisztus feltámadásában való hit a keresztyénség lényege. Életet, Győzelmet, reménységet hirdet. Erő, mely átformálta életünket. A legnagyobb érték, aminek birtokában lehetünk. Istenben vetett bizalom, amely képessé tesz arra, hogy elhordozzuk életünk legnehezebb terheit. Meggyőződés, mely nem ismer lehetetlent!

Ne félj, csak higgy! (Mk 16:1-8)

Mária Magdaléna, Mária és Salomé a hét első napján, kora reggel a sírhoz siettek, hogy illatszerekkel balzsamozzák be Jézus testét. Nagyon szerették a Mestert még életében, és tisztelni kívánták most halálában is. „Ki hengeríti el nekünk a követ a sírbolt bejáratától?” – ezt kérdezték egymástól aggodalmaskodva, tudva a nagyméretű és lepecsételt zárókőről. Megfeledkezve ugyanakkor Jézus korábbi ígéretéről, amelyben feltámadásáról szólt (Mk 10:34). Aztán az elhengerített kő és az üres sír látványa rémülettel töltötte el őket. Félelmüket nem oldotta az angyal bátorító üzenete. Kijöttek és elfutottak a sírtól, semmit sem szólva. A hit helyett a félelem lett úrrá rajtuk... Ne legyen ez így a mi életünkben! Győzzük le félelmeinket a hit erejével! Jézus feltámadása számunkra egy teljesen új életnek az esélye (Róm 6:4), ahol már nem a halálé az utolsó szó, hanem azé, aki a „feltámadás és az élet” (Jn 11:25). A kislánya halálos betegségének hírével Jézushoz siető Jairus ezt a bátorítást kapta: „Ne félj, csak higgy” (Mk 5:36; Lk 8:50). Jézus bennünket is kér, ne legyünk hitetlenek, hanem hívők (Jn 20:27)! Oszoljon a félelmünk! Hevüljön a szívünk (Lk 24:32)!

(folytatás a 3. oldalon)

Ismeretlen spanyol költő**A megfeszített Krisztushoz**

Ó, Istenem, sóvárogni utánad
nem ösztökél, hogy az eget ígérted,
nem is a pokol rettegése készítet
életemet megbánni, hogyha bántlak.

Te ösztökélsz, Uram, és az, ha látlak
keresztben megcsúfolva függni téged,
és az, hogy megsebzett testedre nézek,
s hogy prédája vagy kínknak és halálnak.

Végül szeretni ösztökél szerelmed,
még ha az ég nem is vár ott a végén,
s ha nincs is pokol, szívem félni gerjed.

Adnod se kell, anélkül is szeretlek,
mert hogyha, mit remélek, nem remélném,
úgy keresnélek, ahogy most kereslek.

(Vas István fordítása)

■ **HA A LAPZÁRTÁNKOR (MÁRCIUS 22-ÉN) ÉRVÉNYBEN LEVŐ FERTŐZÉSI MUTATÓK NEM ROSSZABBODNAK, AKKOR FOLYÓ HÓ 27-ÉN, EGY ÉV SZÜNET UTÁN MEGTARTHATJA ÉVES MUNKAKONGRESSZUSÁT** a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége Zilahon. Amennyiben sorra kerül, az alkalomról következő lapszámunkban olvashatnak részletes beszámolót.

■ **A HOLT-TENGERI TEKERCSEK ÚJABB RÉSZLETEIT, RITKA PÉNZÉRMÉKET TALÁLTAK IZRAELI RÉGÉSZEK EGY 6000 ÉVES MUMIFIKÁLÓDOTT GYERMEKCSONTVÁZ MELLETT EGY NAGY KOSÁRBAN.** Körülbelül 60 éve először történt ilyen, hogy bibliai tekercsek újabb darabjaira leltek. A görög nyelven íródott tekercsek a 12 kis próféta könyveiből származnak. Például a Zakariás 8. részének 16. és 17. versét is megtalálták egy barlangban, ahová zsidó menekültek ásták el még 1900 évvel ezelőtt. Egy másik részlet, amelyet azonosítottak a Náhum első részének 5. és 6. verse volt. A bibliai verseket, amelyek egy tucat papírtörmeléken szerepelnek, az Izraeli Régészeti Hatóság egyik akciójának köszönhetően találták meg a Júdeai-sivatag egyik sziklás hegységében – a Horror Barlangjának nevezett helyen, – ahol már 2017 óta végeznek ásatásokat. 60 éve nem volt példa ilyen bibliai leletekre. Ráadásul ezek mellett a Bar-Kokhba időszakból származó ritka pénzérméket és egy 6000 éves gyermek csontvázat találtak, ruhadarabba bebugyolálva egy 10,500 éves kosárban, amely talán a legrégebbi az egész világon. Továbbá olyan tárgyakat is találtak a barlangban, amelyeket zsidó lázadók rejthettek el a barlangban. Ezek között vannak nyílhegyek, szőtt anyagok, szandálok és még tetveket eltávolító fésűk is. Az Izraeli Régészeti Hatóság vezetője, Israel Hasson a elmondta, hogy reméli minden hasonló tárgyat megtalálnak még időben, mielőtt a régészeti leletekkel kereskedő rablók elviszik azokat. (World Israel News)

Állásfoglalás az iskolában történő szexuális nevelésről, illetve a gyermek védelméről és jogai érvényre juttatásáról szóló, 272/2004. számú törvény módosításáról

Mint tudjuk, Románia Kormánya elé terjesztették a gyermekek védelméről és jogai érvényre juttatásáról szóló 272/2004-es sz. törvény módosítását. Az eddig érvényes törvény szerint a szexuális oktatáshoz való jog a szülők hatáskörébe tartozott, és az állam a szülők vallási meggyőződésével összhangban gyakorolta azt. Ez egyezett az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatával (46/3) és az Emberi Jogok Európai Egyezményével (első kiegészítő jegyzőkönyv, 2. cikk). Ezzel a törvénymódosítási javaslattal azonban most azt szándékozzák kivitelezni, hogy a gyermekeknek az iskolában történő szexuális oktatása többé ne a szülők meggyőződése és írásos beleegyezése szerint történjen. Nyilván itt nem pusztán anatómiai ismeretek továbbadására kell gondolnunk, ami természetesen szükséges és hasznos, hanem sokkal inkább olyan (im)morális dimenziókra is számíthatunk, amelyek figyelmen kívül hagyják az általános keresztényen erények és a személyes erkölcsi értékek oktatását az iskolában.

Következésképp Szövetségünk Tanácsa elhatárolódik a törvénymódosítási javaslattól, és továbbra is kiáll a hagyományos keresztényen értékrend mellett. Hitünk és meggyőződésünk szerint az iskolás gyermekeknek továbbra is olyan szexuális nevelésben kell részesülniük, amely kizárólag az egy férfi és egy nő között létrejött házasságban látja kiteljesedni az Isten által elgondolt normális szexuális életet. Az eddigi normáktól eltérő szexuális oktatás bármilyen formája aláásná keresztényen meggyőződésünket és szexuális oktatás címén olyan szélsőliberális genderelméletet helyezne előtérbe, amely beláthatatlan következményekkel járna gyerekeink jövőjére nézve. Isten őrizzen minket mindezeketől!

„Ezért elhagyja a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté.” (1Móz 2:24).

„Az az Isten akarata, hogy megszentelődjete: hogy tartózkodjatok a paráznaságtól, hogy tanuljon meg mindenki szentségben és tisztaságban élni feleségével.” (1Thessz 4:3-4).

Keresztényen meggyőződéssel és társadalmi felelősségtudattal,

A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének Tanácsa

(folytatás a címdalról)

„Az éjszaka múlik, a nappal pedig már egészen közel van...” (Róm 13:12)!

Valld meg hitedet! (Mk 16:9-13)

A magdalai Mária volt az első, akinek a feltámadott Krisztus megjelent. Korábban démoni megkötöttségből szabadította meg őt, így lett Jézusnak odaszánt és hűséges követője. Egyszer drága kenettel kente meg a Mester lábát (Jn 1:1-7). Majd asszonytársával együtt elkísérte Jeruzsálembe. A keresztre feszítéskor ő is ott állt a közelben. Segédkezett Jézus temetésénél is. A feltámadás reggelén, látva az üres a sírt, Mária még inkább megsomorodott és sírt: merthogy Jézus testét ellopták. Hamarosan Jézus néven szólította, ő pedig azonnal felismerte Mesterét. És örömmel vitte a feltámadás jó hírét a gyászoló-síró tanítványoknak. Habár azok nem hittek el bizonyágtételét, ő mégis meggyőződéssel állította: „Láttam az Urat!” (Jn 20,11-18).

Ezután Jézus más alakban megjelent még két követőjének, útközben, mikor azok a mezőre mentek. Akik aztán az örömhírt szintén gyorsan vitték a többieknek, de azok nekik sem hittek... Gyakran olyan emberek előtt kell megvallanunk hitünket, akik nem hisznek Istenben és lehet, hogy nem is fognak hinni benne soha. Még is a Jézussal való személyes találkozásunk és az általa nyert új életszemléletünk arra indít, hogy tegyünk bizonyágot arról, amit Isten az életünkben elvégzett. Ne csüggedjünk el az emberek szívének keménysége! Az ellenállás bátorítson, hogy legyünk még inkább készen, mindenkor számot adni a bennünk élő reménységről (1Pét 3:15)!

Hirdesd az evangéliumot! (Mk 16:14-18)

A tizenegy épp asztalnál ült, amikor Jézus megjelent közöttük. A hozzájuk intézett szavakból kitűnik mély fáj-

dalma, hitetlenségük és keményszüvőségük miatt. Felfedezhetjük ugyanakkor mentő szeretetét is. Pírongatása a tanítványok helyreállítását szolgálta. Szükségük is volt rá! Erejük feletti, egész világra szóló megbízatás várt rájuk. Jézus az evangélium hirdetésének feladatát adta nekik, felruházva őket a hit erejével, amely csodák által bizonyítja annak valóságát.

Amikor Jézus először küldte ki tanítványait azt kérte tőlük, hogy a mennyek országának eljövételét a zsidó népnek hirdessék, kikerülve a pogányokat és a samaritánusokat (Mt 10:5-6). Most már ez a szolgálat olyanira kiszélesedett, hogy a földön élő minden embert magába foglalja. A hirdetett üzenet választás elé állította az embereket. Az üdvösség feltétele a hit, ez képezte a bizonyágtételük vezéjét. Kellott beszélniük ugyanakkor a hitetlenség következményéről is, a kárhozatról... Ma Jézus ránk bízta az evangélium hirdetését, de hitetlenségünk elsomorítja. Langymeleg lelki étellel (Jel 3:16), kétfelé sántikálva (1Kir 18:21), az első szeretet nélkül (Jel 2:4) nem lehetünk ennek a küldetésnek hatékony eszközei. Könyörödjünk az Úrhoz, hogy újítsa meg életünket (Ef 4:23), hogy mint erős férfiak tudjunk megállni a hitben (1Kor 16:13) és semmilyen körülmények között ne szégyelljük az evangéliumot hirdetni az embereknek (Róm 1:16).

Ő él!

A híres reformátor, Luther Márton, nehéz kísértései és lelki gyötrelmei közepette egyetlen igében keresett vigasztalást: „Vivit!”, ami azt jelenti „Ő él!”. Maga elé írta krétával az asztalra, felírta a falakra és az ajtókra: „Vivit! Vivit!” Amikor megkérdezték tőle, miért teszi ezt, így válaszolt: „Jézus él, és ha nem élne, akkor én egy órát sem kívánnék élni. De mert Ő él, élni fogunk mi is általa. Meg-

Bácsi Sándor

Rázendül-e a szíved?

*Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!
Harsan a szó, s felujjong rá szívünk.
Széles mezőkön tavasz fénye árad.
Újult lélekkel így ünnepelünk.*

*Friss szelek fújnak. Elsodornak bátran
Üdvösnek vélt, számító tetteket.
Csak hitben lehet igaznak maradni
Béklyóvá kövült ritmusok helyett!*

*Reánk az Isten karja vár, kitárva,
a keresztről. Sugárzó kegyelem,
áldozat, amely nem marad halálba
roskadó kín, de győzelmet terem.*

*Világnagy hír ez! Rázendül-e szíved?
Készít-e, hogy a múlt kötéseit
mind veszni hagyj,
s próbálj szenvedések
útján is járj, ha Krisztus megszólít?*

*Hogy semmi, semmi meg ne tántorítson,
míg megismered azt a szent erőt,
amely vezet a tövisverte úton
feltámadt életben meglátni őt.*

mondta: 'Mert én élek, ti is élni fogtok' (Jn 14:19)''.

A húsvét a keresztyén világ egyik legnagyobb ünnepe, de hit nélkül – a feltámadás erejének hiányában – a Jézus feltámadásáról való megemlékezés csak üres megszokássá és pusztá vallásossággá torzul. A Róma 10:9-ben ezt olvassuk: „ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözölsz” (Róm. 10,9). Jézus feltámadása választ vár tőlünk – a hit választát! Mi lesz a kedves olvasó válasza ezen az ünnepen?

Szabó László
Nagyvárad

Bemerítés Biharon. Bár idén karácsonykor hó nem hullott, egy testvérünk megfogalmazása szerint Isten mégis „fehér karácsonnyal” ajándékozta meg a bihari gyülekezetet, hiszen 2020. december 27-én három személy vallotta meg hitét a bemerítő medencében, hófehér ruhában. Az ünnepélyen Moroz Tamás, a helyi gyü-

lekezet meghívott lelkipásztora hirdette Isten Igéjét az Ef 2:1–10 alapján. Az Ige alapján rámutatott arra, hogy akik hiszünk Krisztusban, bár régen lelkileg halottak voltunk, Isten megelevenített, feltámasztott bennünket, így az Ő újjászült alkotásaivá lettünk és vagyunk. Ezek után a bemerítkezők szolgáltak, verssel, bizonyágtétellel és trombitaszóval dicsőítve Istent. A bemerítést Albert István Zsolt helyi lelkipásztor végezte. Elsőnek Izsáki Andrea, majd Deák Renáta, végül testvére, Deák Ruben tett vallást hitéről a hullámsírban. Andrea nem hívó családi háttérből tért meg az Úrhoz, míg Renáta és Ruben a gyülekezetben ismerték meg Istent. Imádságunk, hogy Isten áldja meg a testvéreink életét, családját és munkájukat olyannyira, hogy életük, példájuk láttán sokan tegyenek vallást Krisztusról! **(Moroz Tamás, meghívott lp.)**

Bemerítés Nagyváradon. 2021. február 28-án, vasárnap bemerítési ünnepre gyűlt a nagyváradi 1. sz. gyülekezet. Öt fiatal – Dudás Petra, Oláh András, Báka Benjámin, Mihály Richárd és Budai Máté – tett bizonyosságot a bemerítés vizében is új életéről Krisztusban. Igehirdetéssel Vass Gergely zilahi lelkipásztor szolgált az etióp kincstárnok megtérése és bemerítkezése alapján. A bemerítést Budai Lajos lelkipásztor végezte, Giorgiov

Adrián lelkipásztor megtérésre hívott és voltak akik válaszoltak a hívásra, megnyitva életüket az Úr előtt. Az áldott alkalom végén kézzelkérve kértük a Szentlélek áldását testvéreinkre, akiket imáinkkal és szeretetünkkel kívánunk segíteni az új életben való fejlődésükben! Minden dicsőség az Istené! **(Gönczi Géza)**

Bemerítés a váradi roma gyülekezetben. 2020. november 15-én bemerítési ünnep volt a nagyváradi roma gyülekezetben. Nyolc fehér ruhás vallotta meg Jézusba vetett hitét a bemerítésben is (a képen balról jobbra): Orosz Ferenc, Áron Erzsébet, Varga Ecaterina, Lakatos László, Farkas Alexandra, Mandrut Letícia, Varga Vivien és Kajcza Sanyika. Kajcza János, a gyülekezet lelkipásztora hirdette az Igét a Róm 6. fejezete alapján a bemerítés fontosságáról. Ő végezte a bemerítést is.

Imádkozunk megtért testvéreinkért, hogy az Úr tartsa meg és erősítse őket a hitben! **(Kajcza János lp.)**

Gyémántmenyegző Paptamásiban

2020. december 13-án id. Tar Károly és Veronika 60. házassági évfordulóját ünnepeltük a családdal és a gyülekezettel. A vasárnap délelőtti ünnepélyen Albert István Zsolt lelkipásztor hirdetett igét 5Móz 8:2–11

alján. Együtt emlékeztünk vissza testvéreinkkel, hogyan gondoskodott az Örökkévaló Isten róluk ez alatt a 60 év alatt, sok próbán, nehézségen, betegségen át. Nagyszüleinket az Úr egy fiú és egy lány gyermekkel, 4 unokával és 3 dédunokával áldotta meg. Ezen a szép napon együtt örült és köszöntötte őket a család. Az Úr áldása kísérje továbbra is életüket! **(Eszes Enikő)**

Missziókerületi Női Konferencia volt Krasznán

A Krasznai Magyar Baptista Imaházban megszer-
Avezett összevont női alkalom sok áldást tartoga-
tott mindannyiunk számára, akik részt vehettünk ezen
az eseményen folyó év február 22-én. Hála töltötte el
mindannyiunk szívét, hogy ezen hosszú és szokatlan
körülményekkel terhes időszak után újra egymás, de
legfőképpen Isten jelenlétét élvezhettük.

A békesség volt az alkalom témája, ami napjainkban
talán az egyik legaktuálisabb téma és legáhítottabb ér-
ték. Erre már a program elején elhangzott dicsőítő éne-
kekkel is hangolhattuk szíveinket. A dicsőítést követő-
en Borzási Istvánné Márta testvérnő köszöntött ben-
nünket. Hívott arra, hogy elfordulva minden másról,
forduljunk oda Jézushoz, aki békességet adhat nekünk.
Ezután Nagy Ferencné Anna buzdított minket imára a
2Móz 14:13-14 és a 2Móz 19:4-5 részek alapján.

Ezután egy kis játék következett, amely által elmé-
lyíthettük gondolatainkat a békességről. Olyan kérdé-
sekre kellett válaszolnunk, mint: „Mit jelent számodra
a békesség?” „Megteszel-e mindent a békéért vagy
konfrontálódasz?” „Mi borítja fel a békességed?” A vá-
laszokból leginkább az tűnt ki, hogy végsősoron mind-
annyian ugyanazzal a problémával küzdünk: a szokat-
lan helyzettel, a bizonytalansággal, a félelemmel. Mi-
lyen jó is volt hallani aztán az olyan válaszokat, mint:
„Számomra a békesség az Úr, a csend, az elfogadás...”
vagy hogy „Konfrontálódok, de változni akarok! Ez
minden reggel egy újabb elhatározást igényel.”

Borzási Pálné Anna vette át a szót ezután, aki a féle-
lem és a békesség viszonyáról tartott előadást. Félelem.
Ha felmérnénk, hogy milyen negatív és pozitív értéke-
ket hozott magával a vírus, meglátnánk, hogy a félelem
az, ami uralja az emberek szívét, ugyanis az élet töré-

kenysége – ami ugyan eddig is tény volt – most nyil-
vánvalóvá vált, s az ettől való félelem pedig az, ami úgy
általában jellemzi az embereket. Mi az hát, ami segít
kiűzni a félelmet? A szeretet. (1Jn 4:18) Mert az Isten
iránti szeretet, engedelmesség képessé tesz arra, hogy
legyőzzük a félelmet. Isten azonban nem úgy adja a bé-
kességet, ahogy a világ adja. A világ szerinti, modern
„belső béke” fogalma nem biblikus. A Bibliában a bé-
kesség kapcsolati szinten van jelen, a legfontosabb pe-
dig, hogy az Úrral békességben legyünk. Ezt azonban
nem önerőnkől fogjuk elérni, arra ugyanis nem vol-
nánk képesek. „Békességünknek büntetése rajta van, s
az ő sebei által gyógyultunk meg.” Ez pedig a kulcs. Is-
ten szuverenitása, az, hogy Ő kezében tart mindent, az
üdvbizonyossággal együtt a mi általános békességünk
alapja. Ha hívóként ebben nem hiszek, nem hiszek Is-
ten hatalmában. Ez a hit, ez a békesség velünk jár min-
denhova, a nehézségek kellős közepébe is. Ez az, ami
Jóbót jellemezte, bár neki még nem volt sem Jób köny-
ve ahhoz, hogy lássa a történet végét, sem Újszövetsé-
ge, hogy biztosan állíthassa, hogy Megváltója az ő pora
felett megáll. Tudta azonban, hogy Isten látja az ő tör-
ténének végét is. Mi az üzenet számunkra, akiknek
már békességünk van? Az igazi békesség a családban is
jelen van, nem csupán a látszatban. Az igazi békesség
társul szeretettel s atyafiakhoz hajlandó, lehajló szív-
vel, hogy a gyülekezetben is megállja helyét. Megnyil-
vánul nyitottságban, aktív hallgatásban és együttér-
zésben: észlelem a mások baját, felfogom s a helyén
kezelem azt.

Hogyan tovább? Így. Nincs más válasz erre a kérdés-
re. Vidd a fényt, a békét, oda, ahol félelem van. „Ha van
mit továbbítani, tedd. Ha nincs, tarts önvizsgálatot!”

Az előadást bizonyágtételek sorozata követte, ame-
lyek által a mi szívünk is bátorodott: depresszió fölötti
győzelem, hívó asszonyok általi bátorítás, kibékült lel-
kiállapot megtapasztalásáról hallottunk. Micsoda ke-
gyelem!

Az alkalmat Borzási Pál szilágyperecseni lelkipásztor
zárta néhány szóval: „De semmivel sem gondolok, még
az én életem sem drága nekem, csakhogy elvégezhes-
sem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot,
melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyágot tegyek
az Isten kegyelmének evangéliumáról.” (ApCsel 20:24)

Az alkalom után lehetőség volt még beszélgetni egy
kis finom sütemény és meleg tea mellett. Dicsőség az
Úrnak mindenért!

„Mikor félnem kellene is, én bízom te benned. Isten által
dicsekedem az ő igéjével; az Istenben bízom, nem félek; em-
ber mit árthatna nékem?” (Zsolt 56:4-5)

Kocsis Dóra, Krasznán

Húsvétra várva

Metsző hidegben lapátoltam a járdáról a havat. Február tizenegyedike volt, csütörtök, délelőtt tíz óra körül. Sütött a nap, és ha az arcom feléje fordult, már kissé simogatott is. Különben dermedten állt a világ: az utca, a házak előtti nagy előkert a sok fával (a hátsó kertekben még több, hajdani erdők maradványai). A csendet ekkor, a tulsó sor felől, egy madár csicsergése törte meg. Úgy szólt, mint az otthoni „nyitnikék”, csak hosszabb trillázással. Amire aztán hamarosan jött is válasz, a mi oldalunkról, gyöngéden: „csip-csip”. Megálltam, mint aki nem akar hinni a fülének, hiszen a fagy szorításából „az élet üzent”. Írnom kellene a szerkesztőnek, jött hirtelen a gondolat. És azonnal még egy: vagy inkább csendben maradni? ...Hat nap múlva kezdődött az ún. katolikus nagyböjt, szerte a világon a lelki készülődésnek különös időszaka.

A szép szöveg idővel mintha még szebbé válna. Harmincegy éve jelent meg a következő hasámban olvasható húsvéti cikk, a Szeretet '90-es, áprilisi számában. A néhai kolozsvári lelkipásztor, Dénes Ferenc írta. Alig háromszáz szó, és mégis hányféle hang sűrűsödik benne! A legelső a roppant érzékeny emberé – a költőé –, érzelmei túláradnak és halmozni kell a jelzőket. Mindjárt ezután szólal meg a valamikori egyházvezető. Három mondat csupán, telve alázattal – pici szomorúsággal is talán, hogy ereje már kevés. A szerkesztőséget úgy köszönti, mint aki a lapkészítésben maga is foglalatoskodott (Megyesi bácsitól tudom, egykori tanártársának milyen nehezen sikerült némelykor megtölteni az *Îndrumătorul Creștin Baptist* magyar oldalait). A bátorító sorok átfordulnak az igehirdető újjongó örömébe. Az utolsó paragrafusban – mennyire jellemzője ez is a kornak – a népeknek és nemzeteknek is sok-sok „újat” kíván. Üzenetét végül röviden megismétli, és egy cikk zárásának gyönyörű példáját adja.

Március eleje van, pont egy éve kaptuk a megszorításokat, és kezdődött a különös nagyböjt. Ugyan most már korábban virrad, de még messze a mi nagyhetünk. Jól esik olvasni Márk írásából a szomorúan szép 14. fejezetet. „Maradjatok itt és virrasszatok!” – a Gecsemánék kertben, a szenvedő Emberfia kérte ilyképpen három, általa kiválasztott követőjét. Eme jézusi parancsban is élethelyzetek sűrűsödnek. Tanítványt roppantó lehet ugyanis a halálosan szenvedő kísérése, vagy az ébernek maradás rémisztő éjben. (A szűkös szorult esztendőkből az előttünk járóknak még inkább kijutott.) Nagy kegyelem ilyenkor a virrasztás, a megmaradás. És a hirtelen jött öröm, ha vehetjük a fentről jövő új élet apró üzenetét. (Szilágyi László)

«Húsvétot ünnepelünk!

Hálával, tisztelettel, hódolattal és kibeszélhetetlen örömmel van telve a lelkem. Amíg a forró könnyek végigcsurognak arcomon, imádságom a magasba száll! Betelik egész lényem csodálkozással, hálával! Van miért! Dicsőség ISTENNEK! Imádom az Ő szent nevét!

Kolozsváron, az „alakuló ülésen” nem hallattam hangomat, „csendben voltam...”. Egyelőre így is akarok maradni. Jól esett, hogy láttam azt, amit nem reméltem! Ugyancsak jól esett látnom a SZERETETET! Hála érette! Szívükből köszöntöm az új „szerkesztőbizottságot!” Az Új munkához kívánok sok-sok erőt, kegyelmet! Nyomában bőséges áldást!! Áldja meg az Úr mindazokat, akik bármivel is hozzájárulnak új lapunk felvirágoztatásához.

Jelentsem be (hosszú, nehéz évek gyakorlata után), nem kicsi, nem könnyű dologhoz fogtak Testvéreink. Sokat kell imádkozni és sokat kell dolgozni! De tudnunk kell: jövő áll előttünk! Áldott, tartalmas, illatos, napfényes, gyönyörű jövő! Győzedelmes, gyönyörű szép jövő! Boldog jövő! A „FELTÁMADÁS” jövője! Diadalmas HÚSVÉT, és húsvétok szent sorozata! A „halál” legyőzött!! Úgy énekeljük: „De a sír nem tarthatta fogva!” az „ÉLET URÁT!” Aki azért szállt alá a mennyből emberi testben, hogy a „halál hatalmát megrontsa!” Vállára vette a golgotai keresztet, meghalt rajta, harmadnap feltámadott, győzedelmesen! Övé lett a halál fölötti diadal, s őáltala a miénk is!

„HÚSVÉTOT ÜNNEPELÜNK! – Ez a feltámadás dicsőséges és diadalmas ünnepe! Megoldódott az elveszett bűnös emberiség nagy problémája! GYŐZÖTT AZ ÉLET! Aki e győzelmet nem fogadja el – bárkinek véli magát, szörnyen csalódní fog!

ADJON A KEGYELMES ISTEN MINDEN NÉPNEK ÉS NEMZETNEK ezen a világon igazi „FELTÁMADÁST!” Ahogy énekeljük is: „Múlják a régi, s minden új legyen!” Új élet, új munka, új szeretet, új barátság, új testvériség, új öröm, új összhang látszódjék meg arcunkon, életünkön, munkáinkon, előhaldásunkon, egész földi világunkon is az életnek ez az újjáalakulása, az egész emberiség javára és Isten DICSŐSÉGÉRE! Ezzel az újjal vágyom köszönteni „újjáéledt lapunkat”, összes olvasóit, egész népünket, teljes világunkat! ÜNNEPELJÜNK IGAZI HÚSVÉTOT!”

Dénes Ferenc, Szeretet, '90 április

Jézus harmadik megjelenése

János evangéliuma a feltámadott Jézus három megjelenéséről beszél. Mária Magdalénának a sírnál, a tanítványoknak a bezárt ajtó mögött és a Galileai-tengernél. Az ige azzal kezdődik, hogy együtt voltak a tanítványok. Ez az együttléte azonban más volt, mint sok más, megelőző együttlét. Itt a történet elején Jézus nélkül voltak együtt. Mikor Jézussal jártak, együttlétük mindig tele volt csodákkal: a betegek meggyógyultak, a vakok látni kezdtek, a bénák elindultak, a halottak feltámadtak, amerre csak jártak. Most, a történet elején nem történt csoda. Jézus nélkül voltak együtt. A hűség és a kötelesség hozta őket, mert Jézus húsvét napján megüzente nekik, hogy a Galileai-tenger mellé jöjjenek vele találkozni. Jézus-várásra, Jézussal való találkozásra jöttek.

Mi is Jézust-várók vagyunk, Jézussal való találkozásra jöttünk. Nem csak ez a húsvéti ünnep, hanem minden istentisztelet az. Vajon hogyan jöttünk erre a találkozásra? Mi is együtt vagyunk, mint a tanítványok akkor. Nagy dolog, nagy ajándék együtt lenni. Együtt lenni egy családban, egy közösségben. De vannak Jézus nélküli együttlétek. Családok, ahol nincs ott Jézus, találkozások, ahol Ő hiányzik, életek, ahol minden van, csak Ő nem. Csoda nélküli együttlétek, amelyek üresek, hiábavalóak. Ahol nincs erő már a Krisztus-várásra.

A tanítványok is így voltak együtt, amikor megszólalt Péter: „Elmegyek halászni.” A Krisztus-várás feladása volt ez! Úgy látszik, hiába várjuk Jézust! Ezelőtt is halász voltam, visszamegyek halászni. Péter elfelejtette, hogy Krisztus apostolnak hívta el. A kockázatos apostolság helyett a biztosabbnak ígérkező halászatot választotta.

Bennünket itt Kelet-Európában, Erdélyben és az egész világon apostoloknak rendelt Isten. Nemcsak a lelkipásztorok, hanem a gondnokok, a presbíterek is Isten népének őrői. Minden édesapa, édesanya és minden fiatal az. Az apostolokra az egész világot bízta rá Isten. Reánk egy népet, egy családot, egy lelket bízott, hogy mutassuk számukra az irányt. A mi népünk Krisztust hűséggel váró nép kell, hogy legyen. Nekünk nem szabad kétségbe esnünk, lemondanunk, péteri bizonytalansággal azt mondanunk, hogy úgyis hiába már, nem kell nekem ezme, hűség, apostolság, kitartás, Krisztus; elmegyek halászni, kenyeret, pénzt keresni, s a többi nem érdekel. Nekünk nem szabad elfelejtenünk, hogy apostollá rendeltettünk. Nekünk feladatunk van!

Péter elfelejtette. Elmegyek halászni – mondta. S a többiek utána mondták: elmegyünk mi is teveled. Péter elindult lefelé, s a többiek elindultak vele. Sohasem megyünk egyedül. Amikor valamerre elindulunk, jönnek a ránk bízottak is velünk. Lefelé is, felfelé is. Sohasem csak a magunk számlájára vétkezünk. Vajon a te családot merre megy utánad?

Egész éjszaka halásztak és nem fogtak semmit. Csak a part

vagy a tengerfenék üledékét hozta fel a háló. Sokszor volt így a mi életünkben is. Jézus nélküli, kínos sötétségben, erdélyi éjszakákban bocsátottuk mélyre lelkünket, ezt a szakadozott, összetépett hálót az élet örvénylő vizeibe és nem fogtunk semmit, csak hínárt és üledéket.

Hajnalodott. Jézus ott állt a parton és nézte őket. A hajnal hozta Jézust, vagy Jézus hozta a hajnalt? A reggeli derengő szürkületben ott állt a parton és nézte őket. Most is ott áll. Erdély peremén, a népünk, a családunk, harangzúgásos falvak, árva városok, 43 országba szétszórt népünk szíve partján. Ott áll és néz bennünket, ahogyan sokszor nélküle próbálunk az élet sötét, kavargó vizeiből halat fogni, reménységet meríteni.

És megszólal: Fiaim! Van-e valami ennivalótok? Van-e valami békességetek? Tele van-e reménységgel, örömmel a háló? És felelének: nincsen. És felelünk mi is: nincsen. S akkor azt mondja Jézus: vessétek a hálót a hajónak a jobb oldala felől és találtok. Mert mindig van egy jobb oldal. Egy jobbik oldal: a Jézusé. Oda vetették a hálót és kihúzni már nem bírták azt a halaknak sokasága miatt.

A tenger ugyanaz maradt. A háló is. Csak a Jézus oldalán a háló tele lett halakkal. 153-mal. S noha ilyen sok volt benne, nem szakadozott a háló!

Így van ez a mi életünkben is. Amikor vele találkozunk, amikor rá hallgatunk, más lesz az élet. A tenger ugyanaz marad. A fizetésünk, a keresetünk, a gondunk nem változik. Csak a szívünk. És tele lesz a háló, a lélek. És nem szakadozik, mert csak akkor szakadozik, amikor üres.

Először János kiáltott fel: az Úr van ott! Én azt hiszem, azért vette észre először, hogy Jézus van ott, mert ő szerette legjobban Jézust, és neki fájt, hogy nélküle indultak el. S lehet, hogy sokszor lábujjra állva figyelt a part felé, mert tudta, hogy jönni fog Jézus.

Ilyen húsvétdod akkor lesz, ha a szívedben is ott van ez a János és felkiált: az Úr van itt!

Az ünnepedben, a gondodban a könnyed, a bűnöd és a mosolyod partján az Úr van itt!

A parton parázs van és azon hal, kenyér. Jézus mondja: hozzatok a halakból, amiket fogtatok. És partra vonják a hálót. De mégsem ők a gazdák, hanem Jézus vendégeli meg őket. Ez a húsvét is Jézus vendégsége. Drága parázs, a Szentlélek tüze, s Jézus kenyere és bora vár. Ti terítettétek meg az Úr asztalát, mégis Ő a gazda, s az úrvacsora alkalmával az Ő testének és vérének jegyeit adja nekünk. Ő hív: gyertek, legyetek vendégeim! Egyszer majd megérkezzünk, s az örök élet partján kihúzzuk a hálót a partra. Ott is az Ő vendégei leszünk az örök húsvétban, örökkön örökké. Ámen.

Csiha Kálmán, Marosvásárhely,
„Igehirdető” folyóirat, 2001. április

A Szilágysági Missziókerület szolgálattevőinek konferenciája

A testvéri találkozás örömeivel mintegy száznegyvenen gyűltünk össze Kémeren február 27-én a Szilágysági Missziókerület szolgálattevőinek konferenciájára. A szemerkélő eső ellenére már az udvaron nagy szeretettel fogadott minket Pardi Félix testvér, a helyi gyülekezet lelkipásztora és irányított az alagsorba, ahol „fedetlen arccal” élvezhettük egymás társaságát és fogaszthattunk a kínált javakból.

A konferenciát az imaházban tartottuk, ahol János Csaba testvér, a missziókerület elnöke köszöntötte az egybegyűlteket, majd Király Tibor testvér (Balláról) buzdított imára, hangsúlyozva, hogy ismerjük fel és tegyük félre a szolgálat akadályait, vállaljuk a terheket örömmel, és így remélhetjük Istentől a jutalmat. „Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.” (Jn 12:26)

Az előadás témája az Istentiszteleti rend és programvezetés volt, amit Veress Ernő testvér tartott. Az előadás – és a konferencia – egyik főcélja, hogy istentiszteleteinket az ékesség és a jó rend jellemezze (1Kor 14:1). Hadd soroljak fel néhány igazságot az elhangzott tanításból.

Gyülekezeti alkalmainkat általában három fő rész alkotja: imaóra, bibliaóra és tisztelet. Ezek egymástól különböznek ugyan, de mindhárom istentisztelet. Az áhítatvezető imatémákat mutat be a gyülekezetnek, hogy azokért imádkozzanak. A bibliaóra lényege, hogy

a szolgálattevő közvetlenül a Bibliából merítve igei tanítást adjon, és hogy azt alkalmazza a mindennapi életre. A prédikációnak pedig az a célja, hogy Isten üzenetét közölje a gyülekezet felé. Az istentisztelet mindegyik formájának végső célja Isten dicsőítése és a hívők megszentelése, közelebb kerülve Istenhez.

Az istentisztelet bibliai gyökereit tanulmányozva láthattuk, hogy a görög leiturgia jelentése: nyilvános szolgálat, közszolgálat, templomi rítus, istentisztelet, istentiszteleti rend. Az Ószövetségben főleg a papok és lévíták rituális szolgálatát jelentette, de az Újszövetségben például Pál apostol Jézus *liturgosza* volt (Róm 15:16). Az istentisztelet elemei: az ige, szakramentumok (szertartás), imádság, ének-zene, adakozás, hitvallás (bizonyágtevés), hálaadás.

Baptista gyülekezeteinkben az istentiszteleti rend nem sablonos, ellentétben a legtöbb népegyház gyakorlatával, ahol a liturgia kötött. Köreinkben a legváltozatosabb istentiszteleti alkalom a vasárnap délutáni. Ilyenkor a nagyobb gyülekezetben van programvezető is az igehirdető mellett, egy olyan megválasztott szolgálattevő, akinek nem nehéz beszédben kapcsolatot teremteni a gyülekezettel. Ennek ajánlott feladata a különféle szolgálatok megtervezése, összeírása, a gyülekezet köszöntése, a program (szolgálatok rendje) levezetése, imára buzdítás, hirdetések közlése.

Az előadás után több kérdés is feltevődött. Például: Milyen hosszú legyen egy igehirdetés? Az istentisztelet melyik részében legyen az igeszolgálat, az elején vagy inkább a végén? Milyen előnyei vannak egyiknek vagy a másiknak? Mit tegyünk, ha egy bizonyágtevő „félrekalapál”, vagy túlságosan hosszú? Ennél a témánál több hozzászóló is megosztotta negatív tapasztalatait.

Elhangzott egy néhány „aranytanács” is: „Ha beszélsz, állj fel, hogy lássanak, beszélj hangosan, hogy értsenek, és légy rövid, hogy szeressenek!” „Ha látod, hogy már tele a pohár, ne tölts többet bele!” A kötetlen liturgiának megvan ugyan a veszélye, kockázata, de inkább ezt gyakoroljuk a Szentlélek szabadságában, minthogy megfojtsuk azt.

Rendhagyó módon a második imaórávezető az alkalom végén szolgált. Major István testvér Kémerről a Zsolt 13:4 alapján egy megfogalmazott imát tárt elénk: „Tekints rám, hallgass meg, Uram, Istenem! Tartsd meg szemem ragyogását, ne jöjjön rám halálos álom!”

Isten adjon gyülekezeteinkben áldott istentiszteleti alkalmakat, ahol a Szentlélek irányítása alatt minden ékesen és jó rendben történik az Úr Jézus nagy nevének felmagasztalására! Ámen!

Nagy István lp., Szilágynagyfalva

Az imádság ereje

– Szolgálattevők konferenciája volt a váradi missziókerületben

Folyó év február 27-én találkozóra gyűltek a missziókerület szolgálatvezető testvérei a rogeriuszi gyülekezetben, távolságtartással, szabálykövető módon, visszafogottan, de ugyanazzal a szeretettel és lelkesedéssel mint a pandémia előtti időkben. Az énekszolgálatot Egyed Ernő és Garai Zsolt vezették, imára előbbi és Szűcs Dániel, érmihályfalvi lelkipásztor buzdított, majd Szabó Sándor magyarremetei lelkipásztor és Bunta Ferenc köröstárkányi szolgálattevő személyes bizonyoságtételét hallgathattuk meg. Minden elhangzó üzenet az imádság erejét és lehetőségeit hirdette, akárcsak a konferencia jelmondata, vagy Szűcs Sándor belényesi lelkipásztornak, a kerület elnökének előadása. Testvérünk Péternek az Apostolok Cselekedetei 12 részében leírt szabadulása alapján tárgyalta az imádságban rejlő erőt és irányította figyelmünket az imaélet gyakorlati kérdéseire. Szűcs testvér saját átéléseivel bevezetve előadását beszélt az imádság helyéről, módjáról és céljáról.

Ami az imádkozás helyét illeti, a Cselekedetek könyvében a hívők különböző helyeken imádkoztak: *a templomban, az utcán, a folyóparton, sőt, Pál a hajón is imádkozott.* Nem volt tehát helyhez kötve az első keresztyének imádkozása. De hol fogunk imádkozni, ha eljön az üldözés? Vajon akkor is megmarad bennünk az imádkozásra való hajlam, készség? Péter még a *háztetőn is imádkozott.* Ha megvannak a formáink, azokat értékeljük és igyekezzünk olyan lelkülettel imádkozni ezek között a régi formák között, hogy mások felbátorodjanak az imádkozásra és a szolgálatra. Ugyanakkor, ha új formában közelednek Istenhez testvéreink, azokat se vessük meg. A hely tehát nem határozza meg az imádkozás lehetőségét, a lelkület azonban átformálhatja a helyet.

De hogyan kell imádkoznunk? Több helyen olvassuk az Újszövetségben, hogy térdre esve imádkoztak, tisz-

telték Istent. Az imádság ereje, hatása abban is megmutatkozik, hogy *milyen testtartást* veszünk fel imádkozáskor. Fontos tehát a testtartás, a megalázkodás kifejezése, ugyanakkor vigyáznunk kell, hogy ez ne torkolljon képmutatásba. *Kitartóan és rendszeresen* kell gyakorolnunk az imádkozást. Azt írja az Apostolok Cselekedetei, hogy „szüntelen” könyörögtek. Az imádkozás nemcsak egy ünnepi alkalom, nemcsak olykor-olykor kell gyakorolnunk, hanem állandó kell legyen gyülekezeti és egyéni életünkben. Például ebben a járvány-időszakban sok programról le kellett mondjunk, sok mindent nem tehetünk meg, de imádkoznunk lehetett: otthon, családban, telefonon, interneten keresztül. Érdekes megfigyelni azt is, hogy amikor az első gyülekezet imádkozott, bibliai idézeteket ismételtek. Idézték Dávid zsoltárait és a prófétákat. Fontos, hogy az imádságnak legyen bibliai igazság-alapja, ne a mi álmaink álljanak annak középpontjában. És az is rendkívül fontos, hogy milyen szívvel megyünk imádkozni, hogy van-e hajlandóságunk az atyafiakhoz. Vagy elkerüljük a segítségünkre szorulókat, mint a pap és a lévita a félholtra vert embert Jerikó útján? Nem. Megállok a testvéremmel, imádkozok érte. Imádkozunk *átéléssel.* Azt olvassuk Péterről, amikor a Kornéliusz házában imádkozott, hogy közben elragadtatott. Ne elégedjünk meg tehát, hogy csak elmondjuk a szöveget.

De tulajdonképpen miért imádkozunk, mi a célunk ezzel? Imádkoznunk kell látásért a misszióban, a gyülekezet plántálásban, hogy meglássuk, Isten hol készíti a lehetőségeket. Aztán imádkoznunk kell megtérésekért, újjászületésekért. Imádkozunk szomszédainkért, a gyülekezeti választásokért. Imádkozunk munkásokért az Úr aratásában! És versengés és kritizálás helyett imádkozunk a lelkipásztorokért, az igével szolgálókért! Ha ezt tennénk, sokkal nagyobb erő lenne az igeszolgálatokban. Amit még látunk az első gyülekezetnél, hogy imádkoztak a közgyűlésekért, amikor például azt kellett eldönteni, hogy teológiailag hogy álljanak hozzá a pogányok közül megtértekhez. Imádkozunk mi is tanácskozásainkért, közgyűléseinkért.”

...És egymásért. Áldott húsvétot!

Gönczi Géza

Istennel a diktatúrán át

Veress Annuska nénivel, néhai Veress Ernő lelkipásztor feleségével adott ki interjúkötetet a Harmat Kiadó. S a kötet bemutatására mi lehetne alkalmasabb, mint annak fülszövege.

„Veress Ernőné Ady Anna és férje élete bővelkedik a váratlan fordulatokban – különösen, miután megkezdik munkájukat lelkipásztorsaládként az erdélyi gyülekezetekben. Révész Szilvia interjúkötetében egy nem mindennapi asszony szemszögéből követhetjük végig egy kegyetlen diktatúra tombolását és végnapjait, a romániai ébredést, s mindezek közepette egy nagycsalád örömeit és kihívásait. Az üldözés alatt kézzelfoghatóvá vált számukra az ima ereje és Isten jelenléte, tisztán hallották a hangját, és a hitük egyre erősebbé vált. Ezt határoktól és politikai rendszerektől függetlenül ma is átélhetik mindazok, akik az átmenetileg nehéz időkben Isten örök országát keresik.

A történet Diósadról, Ady Endre családjától indul. Férjével közös útjuk egy szokatlan leánykéréssel kezdődik, s életük később is bővelkedik a váratlan fordulatokban – különösen, miután megkezdik munkájukat lelkipásztorsaládként az erdélyi gyülekezetekben. Magyar-ságuk és megalkuvást nem ismerő hitük miatt hamar a rendszer célpontjaivá válnak. Egyre erősebb fegyvereket vetettek be ellenük az állandó megfigyeléstől kezdve a fenyegetéseken, rágalom-hadjáraton, kényszerkilakoltatáson keresztül egészen a mérgezésig és gyújtogatásig. A külső és a gyülekezeten belüli támadások mellett meg kellett küzdeniük balesetekkel, betegségekkel és a gyakori költözésekkel együtt járó nehézségekkel is. Mindezek ellenére derűlátással, töretlen hittel és fáradhatatlan igyekezettel munkálkodtak azon, hogy minél többen megismerjék azt az Istent, aki a legnagyobb nyomorúságot is követői javára képes fordítani.”

A könyv megrendelhető a Harmat Kiadó webáruházából. Technikai adatok: Oldalszám: 208; méret: 148 x 210 mm; kivitel: puhatáblás; kiadás éve: 2021. A könyv ára 2 990 Ft, amiből lapzártánkkor 20% engedményt nyújt a kiadó.

Illatos forgácsok Isten műhelyéből

címmel megjelent Dobos Péter újabb kötete. Idézzünk az előszóból, illetve könyvet kísérő ajánlásból.

„Mindig szerettem asztalos műhelybe bemenni, és beszívni a frissen gyalult fenyőfa illatát. Gyermekként gyakran csodálattal néztem édesapám műhelyében, amint a gyaluból kirepülő göndör forgácsok nagy halomban ellepték az egész gyalupadot. Jó volt végigsimítani a megmunkált darabot, élvezni, hogy szép, és nem megy szálla a kezünkbe, ha megérintjük. Aztán én is munkadarabbá váltam. Isten műhelyébe kerültem, mint megmunkálásra szoruló szálkás, göcsörtös, önmagában értéktelen fadarab. A Mester azonban egyetlen megmunkálatlan fadarabot sem lát értéktelennek: előre látja, mit tud belőle alkotni. Repülnek a forgácsok, simul a fa, és végül valamikor azt mondja majd a Mester: kész. Addig azonban sok-sok forgács gyűlik össze, ami megmutatja, mennyit dolgozott rajtam a Mester. Ez a könyv nem tekinthető klasszikus életrajznak, bár találhatók benne életrajzi elemek. Isten indított arra, hogy az átél, legemlékezetesebb eseményeken keresztül bemutassam, hogyan munkálkodott Ő Jézus Krisztus által az életemben, életünkben, illetve rajtam és rajtunk keresztül hogyan jött közel mások életéhez Isten szeretete, „mert nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk.” (ApCsel 4:20). Sem én, sem Ágika, a feleségem nem vagyunk rendkívüli emberek. Amit átélünk, bárki átélheti, aki elfogadja bűneire Isten megbocsátó szeretetét, és kész követni Jézus Krisztust. Azért imádkozom, hogy e könyvben foglaltak indítsák hálára azok szívét, akik szeretik Istent, illetve induljanak el Isten felé azok, akik még nem ismerik Őt és szeretetét, ami Jézus Krisztusban jött el közeink.”

Részletek az ajánlásból: „Emlékezem az ÚR tetteire, visszagondolok hajdani csodáira... Szent a te utad, Istenem! Van-e olyan nagy Isten, mint a mi Istenünk?” Ezek a 77. Zsoltár 12. és 14. versében megírt ígék jutottak eszembe, amikor olvastam Dobos Péter «Illatos forgácsok Isten műhelyéből» című művét, amely magával ragadó stílusú, soder erejű olvasmány és az olvasóját egyetlen pillanatra sem engedi el magától.... Jó szívvel ajánlom ezt a könyvet minden olvasónak, mert a benne foglaltak hitet ébresztenek, hitet erősítenek és az Örökkévalóra mutatnak, amit a Westminster Hitvallás első mondata így fejez ki: «Az ember legfőbb és legmagasabb rendű célja Isten dicsőítése.» (Bereczki Lajos)

A könyv szerzői kiadás. Megvásárlásáról a következő email címen lehet érdeklődni: dobpet@gmail.com

Felvételi hirdetése teológiai tanulmányok végzésére

A BTA felvételit hirdet a 2021/2022-es egyetemi évre a következő szakokon:

1) lelkipásztori szak – alapképzés (BA-licenciátus diploma).

A más igei szolgálatra készülők a hitoktatói képzési irányt választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nő tagjai.

A képzés a lelkipásztori szakon 8 félévet ölel magába (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) Kántor szak – alapképzés (BA-licenciátus diploma).

Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi- és nő tagjai. A képzés 6 félévet ölel magába.

3) Szintén a 2021/2022-es egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA)**, a **baptista teológia tagozaton** azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés 4 félévet ölel magába.

4) A **mesterképzésen belül** lehet jelentkezni **zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi- és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>

További információk végett érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700)

Jelentkezési határidő: május 31.

Giorgiov Adrián, dékán
Fazakas György, oktatási alelnök

A BIBLIA FÉNYÉBEN (37.)

Tudta, hogy a tavaszi nagytakarítást a Biblia parancsolja?

Az izraeli szupermarketek minden tavasszal átrendezik polcaikat: felpörög a tisztításra használt termékek eladása de a „kóser” árucikkek kínálata is. Az évnek ebben az időszakában, a kovásztalan kenyerek ünnepe táján mindenki a tavaszi nagytakarítással van elfoglalva. A kovász eltávolításának a 2Móz 12:14-20-ban parancsa is aktuálissá válik. Minden parányi maradékát meg kell kereseni és el kell távolítani.

A húsvét hagyománya szerint a kovász a bűnt jelenti, és emlékeztet a Halál Angyalára, aki végig vonult a héberek házai között az ítélettel és elkerülte azokat, mert látta a bárányi vérének az ajtófelen.

Három ünnep van, amelyen az egész Izrael felmegy a jeruzsálemi templomba ünnepelni: a kovásztalan kenyerek ünnepe, a húsvét, tavasszal, a hetek ünnepe, a shavuot 50 nappal később, és a sátoros ünnep, ősszel. Héberül ezek a *regelim*. A héber „reglim” lábakat jelent, mert ezeket kellett alaposan munkába állítani a zarándoklatkor. Minden törzs összesereglett ilyenkor Jeruzsálem körül és az ünnepek idejére sátorba költözött. Nem csoda, hogy Jézus szülei pánikba estek, amikor gyermekük elkallódott ebben a hatalmas tömegben.

El kell takarítani a bűnt, ahogy eltakarítjuk a kovászt. Persze ez nem megy magunktól: szükségünk van arra, aki legyőzte a bűnt, és olyan messze vetette el, mint amilyen messze van napkelet nagyugattól. Jézus arra figyelmezteti tanítványait, hogy őrizkedjenek „a farizeusok kovászatától”. A zsidók ennek alapján a kovászt a felfuvalkodással is azonosítják. Az iráni kultúrában „kírázák a házat”, így tisztítják meg ilyenkor.

Ahhoz, hogy kitakarítsunk, látnunk kell, ehhez pedig fényre van szükség. Bár az üveg már a római korban létezett, a sötét évszázadokban eltűnt. Csak sokkal később, a középkorban lett ismét népszerű. A tizenhetedik századra használatuk általánossá vált Európában, és amint a fény beáradt a tiszta ablakokon, velük jött a higiénia és az egészség fejlődése. A lapuló piszok egyszerre látható lett. Így van szükség a Szent Lélek világosságára, hogy meglapuló bűneinket leleplezze, ahogyan Yeshua mondja a János 16:8-ban: „Megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében”. Megmutatja hiányosságainkat, leleplezi büszkeségünk és hitetlenségünk bűnét. A jó dolog az, hogy megvallhatjuk ezeket a bűnöket, és „ő hű és igaz, hogy megbocsássa azokat, és megtisztítson minket”.

Forrás: One for Israel, blog

*Kezet fogni a jelennel azt jelenti,
hogy elengedjük a múltat*

„Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.” (Ézs 43:19)

Sokszor imádkozunk azért, hogy az Úr lépjen közbe az életünkben, változtasson meg minket, a karakterünket, a szívünket, a körülményeinket, és nagyon sokszor ez időbe kerül.

Meg vagyunk szokva, hogy minden hamar jöjjön, és hogy keveset várjunk, pedig a türelempróba a legnagyobb karakterformáló – hogyan viszonyulunk az Úrhoz, amikor nem adja meg, amit szeretnénk, hogyan viszonyulunk embertársainkhoz, testvéreinkhez, amikor a várápadon vagyunk, és nem utolsó sorban, hogyan viszonyulunk magunkhoz ezekben a szituációkban, mert magunkkal is kell türelmet gyakorolnunk, úgy, mint mindenki mással.

Ha életünk különböző időszakait tekintjük – legyen szó várakozási periódusról, egy próbáról, a komfortzónából való kilépésről, elcsüggedésről, régi kudarcokról, amikbe beletörődtünk, reménytelenségről –, és azokat hasonlítjuk és állítjuk párhuzamba az évszakokkal, és ezek közül kellene választanom most egyet, lehet, hogy a télre mutatnék. Ennek az évszaknak megvan a maga szépsége: a

csodás táj, a vakító fehér hó, illetve, hogy a jó téli sportok gyakorlására is megadható a lehetőség, másrészt, ennek az évszaknak a szépségét és izgalmát kontrasztba helyezi ennek az időszaknak a hidegsége, a természet „alszik”, megáll, amikor a hó elolvad, a sár veszi át a helyét, és amíg nem szárad fel, hamar piszkosak leszünk. Egyesek szeretünk a téiben maradni, a szép tájhoz ragaszkodni, a jó élményekhez és kedves emlékekhez, amiket a szívünkbe kulcsolunk és cipeljük magunkkal, talán annyira nagyon is fontosak, hogy néha félünk, hogy a jövő nem fog még olyan szép élményeket hozni, „a régi szép idők”, és a múltban ragadunk. Ezek az életünk hópelyhei, és nem vesszük észre, hogy akadályok az új jelenre. Máskor pedig a tehetetlenség időszaka tanít meg a vezetést átadni Istennek, elengedni a kormányt, de ez legtöbbször fájdalmas is, mert mi sokszor jobban tudjuk, mit akarunk, de van, hogy nem tudjuk, mi a jó nekünk, és ez a télnek a sáros időszaka, mikor Isten megpuhítja a szívünket, a talajt felszántja, „megműt”, megsebez, és begyógyít. Nem kell megszoknunk a sarat, csak a megtanult leckét kell tovább vinnünk, és csak annyira kell a felszántás fájdalmát magunkkal vinnünk, amennyi segít abban, hogy újra el ne essünk, el ne bizakodjunk, hanem bölcsőbbek legyünk.

Ennek a télnek a hosszát mindig az élmény adja meg; ami kellemes, úgy érezzük, hogy hamar telik, ami pedig nehézséggel jár, egy örökkévalóságnak tűnik, és sokszor reménytelenség árnyékolja be, annyira megszokjuk a telet, hogy megfeledkezhetünk, hogy a tavasz is vár...

Nem tudom, hogyan talál most téged a napsütés, lehet, hogy a szívedben hozzátész a már ott lévő örömdnek, vagy netán éppen a könnyedet szárítja fel az arcodról... Nem kell a telet magunkkal cipelni, Jézus már egyszer megtette, és még hozzá a legnehezebb telet vitte végig, ezért ott van veled a fagyban, a sárban, a csodaszép tájban, és felkarol, és hordoz amíg vagy, mert Ő megígérte, hogy el nem hagy, Vele együtt jött meg a tavasz, és kivrágzott minden, megjött az Élet! Hadd legyen hópehelyből élő virág... Áldott legyen ez a tavasz!

Kalapács Andrea

*Az ifjúsági oldalak anyagát gyűjtötte
Máté Dóra, Székelyudvarhely*

Virágözön

Csodálatos reggel volt, öröm rágondolni. Mint meleg érintés, költött a flamingó hajnal, táncolva a virágzó fák púderlombjain, mint egy balerina. Hatalmasra tártam az ablakokat, cserébe beöntötte üdítő virágparfümét a tavasz. Egy kis pacsirta mint virtuóz énekelte az új nap kegyelmét. Hogyan is lehet ennyire gyönyörű minden? - gondoltam. Annyira kilógok a sorból, minden tökéletes, egyedül én vagyok, aki megtöri a harmóniát. A lelkem fertőzöttsége, a sebek, az emésztő gondolatok teljesen ellehetetlenítik az élvezetet.

Unottan szedtem elő a kotyogós kávéfőzőt a polcra, amit nem érek fel, ezért mindig el kell menjek a kis székért. Hát, aznap sem lettem magasabb, úgyhogy bosszankodva indultam a nappaliba.

Jól esik, ahogy bejárja a lakást a kávé illata, perzselő, tömény, ami elnyomja az elmét, mégis villámként hasított belém a gondolat, hogy közeledett a dolgozatom határideje. Égető érzés volt rágondolni, mint egy tikkasztó nyári nap, változtatta sivataggá a lelkemet, én voltam, aki nem fejezte be időben, de mindenre haragudtam, mintha nem én rendelkeztem volna a tengernyi időmmel. Ám, az idő hiánya sem tudott rávenni az azonnali munkára, túl szép volt a reggel, az ablakhoz ülve akartam csodálni. Újra vidám szerettem volna lenni, szabad, aki igazán élvezni tudja az életet, de azt éreztem, hogy a lelkem kezd kihűlni, mint a lombhullatott fák, nem az vagyok akinek Ő látni akar. Hideg, szeretet nélküli, szomorú ősz hozok a szeretteim lelkére, záporozó könnyeket. A jegyeim is e zavart tükrözték, egyértelmű volt, hogy a lelkem rendetlen és én már nem tudom rendbe hozni, Alkotóm kell segítsen. Annyira jó lenne, ha átölelnél, szorosan magadhoz, folyton megújítanál, atmoszféra, kidíszítenéd lelkem, illatossá tennéd, mint a tavaszt, hogy kedves lehessen előttem - így ültem egyedül, gondolataimba merülve, szipogva egy darabig, néha egy korty kávéba menekülve, majd eszembe jutott egy dal, soha nem énekelte még senki, én először, lehetett az enyém, eszembe juttatta az időket, amikor tengerként áradt rám áldása. Szempillantás alatt változott meg minden akkor reggel. Hirtelen összhangba kerültem a megújuló természettel, elillant a harag, a fájdalom, a szomorúság, mind magaddal vitted és hagytál bennem egy darabka tavaszt. Éreztem, ahogy betölt a frissesség, mint egy kis rügyet, ami lassan kizöldül, virágokat

Tinisarok: Bátran a félelemről

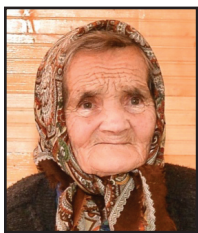
Isten Szava több százszor bátorítja olvasóit, hogy ne féljenek. Erre a legmegnyugtatóbb indok az, hogy minden, mindig Isten tökéletes irányítása alatt van. „Meggküldött a Seregek Ura: Úgy lesz, ahogyan elterveztem, az következik be, amit elhatároztam.” (Ézs 14:24). Amitől azonban egyeseknek félniük kellene, az az Isten ítélete: „Megmondom nektek, kitől féljete: attól féljete, akinek azonfelül, hogy megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony, mondom néktek: Tőle féljete.” (Lk 12:5). Erre mindenki számíthat, aki nem békült ki Istennel földi élete során, visszautasítva Krisztust mint a megmenekülés egyetlen lehetőségét. Nekik megalapozott indokuk van a félelemre, mert halál utáni örök életüket Isten szeretetét nélkülözve szenvedik majd el.

Lehet, hogy mostanában te is nehezebben hajtod le a fedet esténként, mert aggódsz, hogy mi lesz veled, ha talán nemsokára szembe kell nézned Isten ítéletével. Ettől a félelemtől való szabadulást Isten szeretete biztosítja, amit Fia halála és feltámadása által fejezett ki. Akiket megragad Isten szeretete, azok átadják életüket neki, és bizalommal tekintenek az ítélet napja felé, mert az Isten iránti szeretetük kiűzi szívből addigi legnagyobb félelmüket (1 Jn. 4:17-18).

Tomorrow Clubs Románia

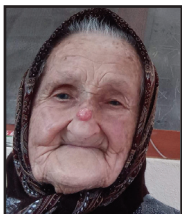
ont, majd kész zamatos gyümölcsöt teremni. Pillanatok kérdése volt az egész, elég volt egy kis dallam, őszinte lelkület és teljesen meg tudta változtatni a nézetem. Rengeteg mindent kellett aznap még helyrehoznom, de már nem tornyosultak fölém fogcsikorgatva a gondjaim, hanem szelíden vonzottak, megoldásra várva. Mosolyogva néztem fel az égre, igen, ilyen az én Atyám, nála van az élet vize, elég egy csepp belőle és a lelked olyan lesz mint az örök tavasz, tele étellel, növekedéssel, akár egy virágözön. Lelked minden kis részletére odafigyel, minden szírom, szín és illat tökéletes lehet Alkotód kezében, aki türelmesen formál újra olyanná, akinek létezésed előtt megálmodott. Lehetnek könnyeid újra örömkönnyeid, amiket kis üvegcsébe rejtve gondosan tárolnak a kincsek közt, szabadságod nem csak egy elképzelt ködfelhő, ami bármikor elillanhat, hanem éles valóság, de a legfontosabb, hogy szerethetsz úgy, ahogy Ő szeret. Így a vizsgák nem tájékozók, hanem viharok, haragod nem mennydörgő zápor, hanem Általa az életed lehet egy meleg tavaszi szellő, ami bejárja a körülöttem levőket, magával vonzva őket Alkotód lábaihoz.

Tókos Tamás

■ † **Szűcs (szül. Deák) Julianna Olgát** 2020. november 11-én, 91 évesen kísértük utolsó útjára Hegyközszentimrén. „Szűcs mama” 1928. december 31-én született Szentimrén, itt élt élete végéig. Fiatalon keresztelkedett meg a Berettyó vizében. Odaadó, gondoskodó, szerető szülőként élt. Nap mint nap, nem szűnő buzgalommal hordozta családját az ima szárnyain, nagyon közel állt a szívünkhöz. Tőle tanultunk, hogy mindig minden körülmények között bátran jöhetünk az Úr elé. Példa volt az adakozásban, a beteglátogatásban, a gyülekezet látogatásában, a munkában. Tanított felfele nézni, nem pedig a habokra. „Nem csüggedünk”, hangzott sokszor a szájából. Hisszük, hogy odafent személyesen köszönhetjük meg imára kulcsolt kezeit és mindazt a munkát, amivel a megtérést munkálta sokakban. Temetésén Papp Dezső lelkipásztor szolgált a 91. Zsoltár alapján. *(Unokája, Nagy Gábor)*

■ 2021. január 3-án † **Sütő Albertné, szül. Kovács Ágnes** testvérnőnket kísértük el utolsó útjára Panitban. 95 évvel áldotta meg a Mindenható. Gyerekkorában Zilahon járt imaházba és vasárnapi iskolába, később Panitba költöztek. Az igemagok viszont csak idősebb korában keltek ki a szívében, de ekkor döntött az Úr mellett, és 1988-ban hitét a bemeítésben is megpecsételte. 1946-ban házasságot kötött Sütő Alberttel, akivel 40 évig élek együtt házasságban. Az Úr 5 gyermekkel, 20 unokával, 30 dédunokával és 6 ükunokával ajándékozta meg őket. Férje halála után 35 évet élt özvegységben, bízva abban a gondviselő Istenben, aki Őt megváltotta. Az ÚR vigasztalja meg a gyászoló családot és munkálja azt, hogy testvérnőnk családjáért mondott imádsága meghallgatásra találjon! *(Veress Ernő lp.)*

■ Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy 2021. január 6-án † **Magyarosi Vilmos** testvérünk, 84 éves korában hazament Teremtő Urához. Idős korábban fogadta el Krisztust, és kegyelmét tapasztalta betegségeiben. Isten két gyermekkel és több unokával áldotta meg. Temetésére 2021. január 8-án került sor Magyarberéten. Isten vigasztaló üzenetét Pop Cornel beszercei baptista lp. a Dán 12:3 alapján, valamint Kelemen Sándor helyi lp. a 2Kor 4:18-5:1 alapján hirdették. A sírkertben szintén K. S. szólt a Jn 3:16 szerint. A vigasztaló szavak után a jól ismert Istent dicsérő és hazahívó énekek szavaival bátorította a helybeli énekkar a gyászoló egybegyűlteket. Az ÚR vigasztalja és erősítse továbbra is a szeretett hozzátartozókat! *(Kelemen Sándor lp.)*

■ Megnyugodva Isten akaratában tudatjuk, hogy † **id. Kovács Gyula** testvérünk 91 év után befejezte földi pályafutását. Testvérünk Hegyközsárdobágyon született, ahol

felnevekedett és megváltójának fogadta el Jézus Krisztust. Temetése 2021. január 15-én volt, ahol a kápolnánál Isten ígését Elekes József lp. az Ézs 48:10-11 és Szabó László lp. a Zsid 13:9 alapján hirdette. A sírnál Módi Miklós ny. lp. tesvér szolt vigasztaló szavakat a Jób 16:22 alapján. Imával szolgáltak Bálint Pál, Albert I. Zsolt és Bányai János lelkipásztorok. Istenünk vigasztalja a hátra maradt családokat! *(Fia, Kovács Gyula lp.)*

■ † **Püsök Margit** (szilágyballai származású) testvérnőnk 88 évet kapott teremtő Urától ezen a földön. Temetése 2021. január 14-én volt Temesváron. Csendes, hűséges tagja volt a közösségnek, földi életét pedig rövid szenvedés után, hitben fejezte be. Isten örök Ígését Boros Róbert lp. hirdette a Fil 1:21 alapján. Isten áldja meg az elhintett igemagot és hozzon szellemi ébredést! A család számára Isten békéjét kívánjuk! *(Boros Róbert lp.)*

■ Lupényban † **Both Dezső** testvért 2021. január 19-én, 82 éves korában szólította magához az Úr. Both testvér 1938. április 15-én született Kápolnáfaluban, Hargita megyében. Majd 1958-ba katonának jött Lupényba és mivel ott kapott munkát, ezért ott maradt a városban. Isten az idők során megszólította, majd megtérését 1975. január 5-én pecsételte meg a bemeítésessel, Ciocan Ioan román baptista lp. által, Lupényban. Egy ideig a román Baptista Gyülekezetnek volt a tagja, majd később a lupényi Magyar Baptista Gyülekezetnek lett a tagja, élete végéig. Testvérünk kitartóan látogatta és aldozat készen támogatta a gyülekezetet. Szeretetteljes, odaadó adakozása példaértékű számunkra. Két heti kórházi kezelés után az Úr úgy látta jónak, hogy hazahívja megfáradt gyermekét. A gyászistentiszteleten, január 21-én, Tóth Róbert helyi lp. olvasta fel a nekrológot, majd Isten vigasztaló üzenetét hirdette a 2Kor 5:1-10 alapján, román nyelven pedig Borzasi Sándor tv. szólt. A temető kertben Józsa Csaba tv. imája után, Tóth Róbert az 1Thessz 4:13-18 alapján szólt a feltámadás reménységéről, majd befejező imát Pap Ferenc tv. mondott. Kívánjuk Az Úr vigasztalását a gyászoló család és a gyülekezet számára! *(Tóth Róbert lp.)*

■ † **Pap Sándor** testvérünket 69 éves korában temettük Zilahon 2021. január 23-án. Az Úr alkalmas idővel támogatta gyászistentiszteletünket. Elköltöztött testvérünk 1951. november 23-án született Papp László és Mária első gyermekeként Hadad községben. 1969-ben tért meg és keresztelkedett meg Lupényban. 1974-ben kötött házasságot Dobai Erzsébettel és közös életüket

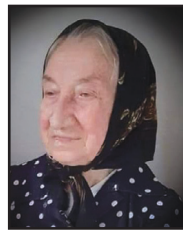
Zilahon kezdték el. A gyülekezetben imaórai és ének, illetve fúvós-kari szolgálatot vállalt. Feleségével 47 évet éltek együtt házasságban tele megpróbáltatásokkal és betegségekkel. Első gyermeküket hat év után magához szólította a Mindenható. Vigasztalásképpen az Úr megajándékozta őket még két gyermekkel. Testvérünk életének utolsó 12 évében különös gondozásra szorult. Ezt felesége, Erzsike mindvégig hűségesen és nagy szeretettel végezte. Kis-Juhász Vilmos kolozsvári lelkipásztor reménykeltő és vigasztaló beszédét az Ézs 54:7-8 és Jel 21:3-7 alapján tartotta. Isten kegyelmét csillantotta fel. Nagy Ferenc helybeli lelkipásztor a Fil 3:20-21 -ből kiindulva a Jézus Krisztus dicsőséges országáról, dicsőséges testéről és dicsőséges munkájáról szólt. A sírnál alulírott az 1Kor 15:40-50 ígeszakaszt olvasta a feltámadást és annak jelentőségét részletezve. Istenünk hatékony vigasztalását kívánjuk a gyászolóknak! (Vass Gergely lp.)

■ „Te adsz és elveszel”, énekeltük könnyes szemmel, nem értve, de hittel elfogadva Isten akaratát † **Szász Ká-leb** kicsiny koporsója mellett, aki névelődjével ellentétben mindössze 41 nap alatt érte el a mennyei „Kánaánt”. Temetésére 2021. január 30-án került sor Biharon. A gyászistentiszteleten Albert I. Zsolt a helyi gyülekezet lelkipásztora, valamint Moroz Tamás meghívott lelkipásztor hirdették Isten Igéjét, a 2Sám 12:16-23, illetve a Mk 10:13-16 alapján. Isten neve dicsőült meg a fájdalom közt is, az őt magasztaló család és az együttérzését kifejező egybegyűlt közösség által. A család számára kívánjuk Isten gazdag és minden értelmet felülhaladó békességét és vigasztalását! (Moroz Tamás mh. lp.)

■ † **Erdei Berta** testvérnőnk 1960. május 29-én született Halmin. Férjhez jött Kéczebe Erdei Gyulához, de férjét 2003-ban az Úr elszólította betegség által. Az özvegyen és három gyermekkel egyedül maradó középkorú testvérnőt gyülekezetünk nőtestvérei látogatták, szólva neki az ígét. Berta a 2005 telén tartott evangelizáción megértette az Úr üzenetét és megkeresztelkedett 2016. június 4-én Péter István lelkipásztor által. Aktív tagja lett a kécsi roma gyülekezetnek, többször szólt a Krisztustól kapott örömről. Az utóbb években légzési problémákkal küszködött, de így is nagyon vágyott az imaházba és szolgált is. Berta testvérnőt 2021. február 2-án az Úr hazahívta, 60 évesen, az Úrral kibékülten. Az Úr adjon vigasztalást és mennyei viszontlátást a gyászoló családnak! (Ferenczi Béla missziómunkás)

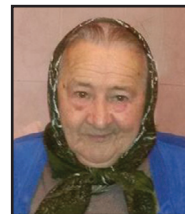
■ Folyó év február 26-én vettünk búcsút Kémeren † **Szabó (Gál) Eszter** testvérnőtől, aki Istentől 89 esztendő-t kapott. Szerető, odaadó, mindig segítőkész édesanyára, nagymamára, dédmamára és ükmamára emlékezhetünk vissza, aki mindvégig hűséges maradt Megváltójához és a gyülekezethez is. Visszacsendő szavai, bátorításai örökre a szívünkben élnek. Élete és hite, minden hely-

zetben Krisztusra mutatott. A temetésen Isten bátorító ígétjét Pardi Félix lp. hirdette a 2Kor 5:1-10 alapján, kihangsúlyozva, hogy a hívő emberek óhaja minden időben a Krisztushoz való elköltözés. A sírnál a 23. Zsoltár 6. verse volt felolvasva, ami az Úr házában való

lakozás áldásaira emlékeztetett. A viszontlátás reményében búcsúztunk testvérnőnkől kívánva Istenünk gazdag vigasztalását a gyászoló család és a gyülekezet számára. „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. Végezetre eltételek nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nem csak nekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az Ő megjelenését.” (2Tim 4:6-7) (Pardi Félix lp.)

■ Fájdó szívvel búcsúztunk február 28-án, Kémeren † **Szoboszlai Eszter** testvérnőnkől, aki miután megismerve Megváltóját, megtérve, hűséggel és alázattal szolgált az Urat. Mindig hálaadással és megelégedéssel dicsőítette Istent, mert élete minden idejében gondot viselt róla. Testvérnőnk csendesen, békességgel költözött el 93 évesen az Úrhoz, ahol hitünk szerint már várták szeretett testvérei. A temetésen, a község kápolnájánál János Csaba lp. testvér szolgált a Jel 14:13 alapján, hangsúlyozva az Isten szentjei halálának áldott állapotát. A sírkertben Pardi Félix lp. szolgált a 2Kor 4:18 alapján, kiemelve az örökkévalóságba való költözés fontosságát. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak és a gyülekezetnek. „Áldott az Isten és a mi urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vigasztalásnak Istene; aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.” (2 Kor 1:3-4) (Pardi Félix lp.)

■ Fájdó szívvel búcsúztunk † **Pardi Benjámin** testvértől, akit az Úr 2021. február 2-án hajnalban, 82 évesen szólított magához. Szülőfalujában, Varasszón, fiatalon döntött az Úr Jézus mellett és hűséges szolgája volt egész életében.

Istenfélő, kedves, szelíd, ugyanakor szorgalmas és családszerető élete példa lehet mindannyiunk számára, akik ismertük. Betegségét türelemmel viselte és felkészülve távozott az örök hazába. A temetésen Isten vigasztaló ígétjét Giorgiov Adrián és Budai Lajos lelkipásztorok szolták a Jn 14. és az 1Kor 15. fejezete alapján. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek és ne féljen, az Úr Jézus helyet készített számunkra a mennyben, eljön értünk, hogy ott legyünk ahol Ő van. A Jó Atya töltsse be az utána maradt űrt a szíveinkben és a viszontlátás öröme vigasztaljon minden gyászolót! (Fia, Pardi Benjámin Attila)

Meghívó Országos Női Csendesnapokra

Istenbe vetett reménységgel hirdetjük, hogy ebben az évben is megszervezésre kerül a Női Csendesnapok, a régóta közkedvelt rendezvény, ami az évek folyamán sok nő lelki fejlődését szolgálta Isten kegyelméből. Az elmúlt évben a járvány miatt ez elmaradt s tudatában vagyunk annak, hogy a járványgörbe alakulása most se hagyható figyelmen kívül.

Helyszín: Hargita Tábor

IDőpont: 2021. május 7-9

Részvételi díj: 150 RO.

Jelentkezési határidő: május 2. Papp Erzsikénél lehet a 0735 501 339 telefonszámon vagy a pelisa74@gmail.com e-mail címen. Mivel a helyek száma a Táborban korlátozott ebben az évben a járványra való tekintettel, a jelentkezési sorrendet figyelembe véve fogjuk a helyeket betölteni és a jelentkezést lezárni. A részvételi díjat majd ott kell fizetni. A Csendesnapok lebonyolítása a járvány terjedését megakadályozó intézkedések betartásával fog történni, az egész Hargita Tábor területén. Ha a járvány változtatna a tervünkön, akkor a konferenciát online fogjuk megtartani. Részleteket a helyi lelkipásztortól és feleségétől kaphatunk.

Szeretettel, a Nőszövetség vezetősége

*Meghívó
a Női Csendesnapokra
2021*

ORSZÁGOS KONFERENCIA
a Romániai Magyar Baptista Nőszövetség
szervezésében

IDŐPONT
május 7-9

HELYSZÍN
Hargita tábor

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ
május 2

RÉSZVÉTELI DÍJ
150 Ron

JELENTKEZNI LEHET

Papp Erzsikénél a 0735 501 339 telefonszámon,
vagy a pelisa74@gmail.com e-mail címen.
A részvételi díj a helyszínen lesz kifizetve.

Túrmezei Erzsébet

Húsvéti vádak

Feltámadottnak, Élőnek, Úrnak
Hiszlek, hirdetek. Nélküled
Árva, üres és nincstelen lennék.
(Vagy csak árvább, üresebb, nincstelenebb?
Nem vagyok-e nem egyszer üres és ára,
Mintha ezer pecséttel
Lennél még sírba zárva?!)
Mért nem vagyok akkor
Húsvéti hírrel futó Magdalénád?!...
Éjszakában hajnalt hallelujázó
Emmausi tanítvány?!
Erőért kiáltó világban
Mért ez az erőtelen,
Örömről kiáltó világban
Mért ez az örömtelen,
Krisztusért kiáltó világban
Mért ez a krisztustalan
Nyomorgás?

Kérdezed, kérdezed, kérdezed.
Hullnak szívemre a húsvéti vádak.
S nincs mivel mentenem magam,
Ha fel nem oldoz átszegzett kezed:
Hogy életem
Húsvéti örömondás legyen,
Ne nagycsütörtöki „nem ismerem!”

Lábam húsvéti útra,
Kezem húsvéti tetre,
Nyelvem húsvéti dicsőre
Oldozd fel, élő Mesterem!

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás, Papp Margitka: 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605